

5 Απριλίου 2019

Επίτιμος Διδάκτορας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ο π. Αντώνιος, ιδρυτής της «Κιβωτού του Κόσμου»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Το Τμήμα Γεωπονίας Φυτικής Παραγωγής και Αγροτικού Περιβάλλοντος της Σχολής Γεωπονικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας διοργανώνει τελετή Αναγόρευσης σε Επίτιμο Διδάκτορα, του πατέρα Αντωνίου Παπανικολάου, ιδρυτή της «Κιβωτού του Κόσμου» και βραβευθέντα με το 1ο βραβείο του Ευρωπαίου

Πολίτη 2018.

Η τελετή θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 16 Απριλίου 2019 και ώρα 19.30 στο αμφιθέατρο «Γιάννης Κορδάτος» στο παραλιακό συγκρότημα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στο Βόλο. Η εκδήλωση είναι ανοιχτή στο κοινό.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΑΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο ιερέας Αντώνιος Παπανικολάου γεννήθηκε στη Χίο το '71, από πολύτεκνη οικογένεια. Τα παιδικά του χρόνια πέρασε στη Χίο, ενώ αργότερα έζησε στη Δραπετσώνα. Παρότι βίωσε τη φτώχεια από μικρή ηλικία, είχε την τάση να προσφέρει βοήθεια όπου υπήρχε ανάγκη. Τελείωσε το Παιδαγωγικό και τη Θεολογική Σχολή και ταξίδεψε αρκετά στο εξωτερικό, σε ιεραποστολές. Μετά τις σπουδές του, χειροτονήθηκε και ξεκίνησε την ιερατική του δράση (1998) στον Άγιο Γεώργιο Ακαδημίας Πλάτωνος, στον Κολωνό, μία υποβαθμισμένη περιοχή όπου δεσπόζουν σημαντικά προβλήματα, ιδιαιτερότητες και κοινωνικά αδιέξοδα.

Ο Κολωνός παραδοσιακά κατέχει την πρώτη θέση σε ποσοστά νεανικής εγκληματικότητας, δράσης συμμοριών, διακίνησης ναρκωτικών σε παιδιά και περιστατικά εγκατάλειψης παιδιών από γονείς που είτε είναι χρήστες ουσιών είτε έχουν βαριά ψυχολογικά προβλήματα. Από την πρώτη στιγμή που εγκαταστάθηκε, ένωσε την ανάγκη να αντιδράσει σε ότι συνέβαινε γύρω του. Ο ίδιος, παρατηρούσε καθημερινά παιδιά, που ενώ θα έπρεπε να ήταν στο σχολείο σύχναζαν σε πλατείες ή παιδιά που αποτελούσαν μέλη ομάδων υψηλού κινδύνου, ενώ πάντα τα ίδια και οι οικογένειές τους βρίσκονταν σε ανάγκη.

Οι καταστάσεις που βίωσε αποτέλεσαν το έναυσμα για να προσεγγίσει τα παιδιά αυτά εκτός ενορίας, αφού δεν επισκέπτονταν την εκκλησία. Αρχικά, τα πλησίασε μέσω του μπάσκετ έξω από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην Ακαδημία Πλάτωνος και της αποδοχής, με απώτερο σκοπό να τα γνωρίσει και να αφουγκραστεί τις ανάγκες και τους προβληματισμούς τους. Η προσέγγιση ήταν ως ίσος προς ίσον, χωρίς κρίση και χωρίς διάθεση νουθεσίας. Κυρίαρχο μέλημα ήταν να βρει τον τρόπο να σταθεί στο πλάι τους και να τα βοηθήσει να καλύψουν ανάγκες τους. Περνώντας χρόνο μαζί τους, κέρδισε την αποδοχή τους και σταδιακά και την εμπιστοσύνη τους και αποφάσισαν από κοινού να θεσπίσουν ομάδες υποστήριξης για άλλα παιδιά.

Βασική του μέριμνα ήταν να πείσουν τα παιδιά να επιστρέψουν στο σχολείο και να αποκτήσουν μια ειδίκευση ώστε να μπορούν να δουλέψουν και να κερδίσουν τα προς το ζην. Αφού δημιουργήθηκε η πρώτη ομάδα παιδιών, θέλησε να δώσει ένα

όνομα σ' αυτήν την προσπάθεια, έτσι ζητήθηκε από τα παιδιά να γράψουν στον πίνακα διάφορα ονόματα. «Ακόμη και το όνομα το επέλεξαν τα ίδια τα παιδιά. Καθίσαμε λοιπόν κάτω και είπαμε ότι κάπως πρέπει να λέγεται αυτό. Τα παιδιά έλεγαν τις λέξεις φωλιά, καταφύγιο... Φάνηκε πως το νιώθουν σαν κάτι που τους διαφυλάσσει, τους προστατεύει... και είπαμε να το πούμε Κιβωτός».

Το «του κόσμου» το πρόσθεσε ο ίδιος ο πάτερ Αντώνιος για να τονίσει ότι στην Κιβωτό χωράνε όλοι και όλοι έχουν αξία, όπως στη Κιβωτό του Νώε «από το ταπεινό σκουλήκι μέχρι το ισχυρό λιοντάρι, όλοι έχουν θέση στην Κιβωτό και όλοι αξίζουν να προφυλαχθούν και να διασωθούν». Σε αυτό του τον αγώνα, πάντα στο πλάι του η σύντροφος και αρωγός, η σύζυγός του Σταματία Γεωργαντή, με την οποία τότε, όπως και τώρα θυσιάζονται και μοιράζονται τις αγωνίες, τις δυσκολίες και φυσικά την ικανοποίηση του εγχειρήματος.

Η προσφορά του απλού κόσμου ξεκίνησε μετά από καιρό, εφόσον γνώρισαν τον ιερέα και συνειδητοποίησαν τις προθέσεις του. Εθελοντές άρχισαν να έρχονται ο ένας μετά τον άλλο και να παρέχουν τις υπηρεσίες τους. Έτσι, με τη βοήθεια εθελοντών, δημιουργήθηκε η Κιβωτός του Κόσμου, μια Οργάνωση με στόχο να βγάλει όσα περισσότερα παιδιά μπορούσε από τη φτώχεια και την εγκατάλειψη και να τους προσφέρει τη δυνατότητα «να σταθούν στα πόδια τους». Παρά τη ζήτηση χείρας βοήθειας, η Εκκλησία δεν παρείχε καμία οικονομική βοήθεια.

«Εκκλησία όμως δεν είναι μόνο η διοικούσα, εκκλησία είναι ο λαός. Δύο μόνο καλοί άνθρωποι αρκούν να φτιάξουν μία 2 εκκλησία». Και κάθε φορά που υπήρχε ανάγκη, υπήρχε ανταπόκριση από ανθρώπους που πίστεψαν και στήριξαν αυτό το εγχείρημα. Καθώς ο πληθυσμός που ζητούσε βοήθεια αυξανόταν με ταχείς ρυθμούς, ο πάτερ Αντώνιος βλέποντας τα παιδιά και τις ανάγκες ολοένα να αυξάνονται, θέλησε να στεγάσει την προσπάθεια αυτή. Χωρίς να υπάρχει σχέδιο, ο νεαρός ιερέας ζήτησε να του παραχωρήσουν ένα χώρο στην οδό Πύλου, στην Ακαδημία Πλάτωνος, όπου η εκκλησία χρησιμοποιούσε για εκδηλώσεις.

Ο χώρος τελικά ενοικιάστηκε με χρήματα του ιδίου και των ανθρώπων που τον στήριξαν στα αρχικά του βήματα (1999). Έτσι λοιπόν, σε ένα ισόγειο, πρώην παλιό καφενείο στην οδό Πύλου, παιδιά της περιοχής πήγαιναν καθημερινά ως αργά το βράδυ και έβρισκαν όσα δε μπορούσε να προσφέρει το σπιτικό τους.

Στο κέντρο φιλοξενήθηκαν πάρα πολλά παιδιά και πολύ γρήγορα προέκυψε η ανάγκη ενοικίασης πρόσθετων χώρων φιλοξενίας παιδιών στη Λένορμαν. Άρχισε να δημιουργεί προγράμματα υποστήριξης παιδιών, με πρώτο στόχο να βοηθήσει τα μεγαλύτερα παιδιά της περιοχής να επιστρέψουν στο σχολείο και να ολοκληρώσουν την φοίτησή τους. Η υποστήριξη, εκτός των Ελλήνων αλλά και των

μεταναστών, αποτέλεσε σημαντικό ζήτημα προβληματισμού για πολλούς πολίτες αλλά και φορείς της ευρύτερης περιοχής, αφού πολλοί ήταν εκείνοι που υποστήριζαν ότι οι προσπάθειες του ιερέα θα πρέπει να εστιάζονται αποκλειστικά στους Έλληνες που έχουν ανάγκη και όχι στους αλλοδαπούς.

Ο πατέρας Αντώνιος έχει καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια να εξηγήσει ότι η αγκαλιά της «Κιβωτού» δέχεται όλους όσους έχουν την ανάγκη της ανεξάρτητα από εθνικότητα και θρησκεία και να πείσει την κοινότητα ότι η υποστήριξη των μεταναστών συμβάλλει στην ενίσχυση της ασφάλειας και των ίδιων, αφού η περιθωριοποίηση και η απελπισία υποθάλπτουν την εγκληματική συμπεριφορά.

Στην πορεία της, η «Κιβωτός» απέκτησε συμμάχους και υποστηρικτές από όλους τους τομείς και όλων των ηλικιών που ο καθένας προσπάθησε με τις δικές του δυνάμεις να βοηθήσει. Έπειτα από τη διενέργεια ενός τηλεμαραθωνίου για τη συγκέντρωση χρημάτων για τις ανάγκες του έργου, συγκεντρώθηκε ένα ποσό που επέτρεψε στην Κιβωτό να κάνει το μεγάλο βήμα: «Να δημιουργήσει το δικό της χώρο, ένα χώρο ειδικά φτιαγμένο για παιδιά ώστε να τα «αγκαλιάσει» και να νιώθουν ότι υπάρχει μια εστία φιλοξενίας για αυτά».

Έτσι δημιουργήθηκε το «Κέντρο Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού» της Κιβωτού του Κόσμου στην οδό Ζηνοδώρου 3, στον Κολωνό. Σήμερα, είκοσι χρόνια μετά τη σύλληψη του οράματος του πατρός Αντωνίου και την ίδρυσή της, η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι ένας Εθελοντικός Μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού που μετρά συνολικά 6 σπίτια φιλοξενίας παιδιών σε όλη την Ελλάδα.

Στην ομπρέλα της Κιβωτού ανήκουν δύο σπίτια σε Αθήνα και Πειραιά, ένα χωριό παιδικής προστασίας στο Αίπος Χίου, ένα στην ακριτική Πωγωνιανή της Ηπείρου, ένα στην Κόνιτσα και τέλος, το νεοϊδρυθέν σπίτι φιλοξενίας στο Διμήνι του Βόλου (2016). Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι μια μεγάλη οικογένεια που καλύπτει εξ ολοκλήρου και φροντίζει τα απροστάτευτα παιδιά. Μέλη αυτής της οικογένειας είναι τα παιδιά, οι γονείς, οι συνεργάτες, οι εθελοντές, οι συμπαραστάτες.

Σε συνεργασία με Εισαγγελίες Ανηλίκων, φορείς προστασίας και υπηρεσίες για τα δικαιώματα των παιδιών, αναλαμβάνει το μέγλωμα των ανηλίκων. Πρόκειται για παιδιά από βρεφική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση τους, τα οποία έχουν υποστεί κακοποίηση, παραμέληση και πολύ άσχημες συνθήκες διαβίωσης. Τα παιδιά ζουν σε μεγάλα σπίτια με παιδαγωγούς -φροντιστές για την καθημερινότητά τους και είναι σαν μια μεγάλη οικογένεια, μη θυμίζοντας σε τίποτα την ιδρυματικού τύπου φροντίδα.

Πηγή: [briefingnews.gr](https://www.briefingnews.gr)